

Keuternieuws

8e nieuwsbrief maart 2012

Dit is de achtste nieuwsbrief van de familie Keuter over hun zendingswerk in Hongarije, de eerste vanaf hun nieuwe plek in Debrecen. Ze zijn hier naar toe verhuisd, omdat Hessel gevraagd is voorgangers van zigeunergemeenten te komen onderwijzen en toerusten.

Uitzenddienst

Op 4 maart was het dan eindelijk zover: de uitzenddienst vanuit onze gemeente in Zuidlaren voor ons zendingswerk in Hongarije. Het was een fijne en bemoedigende dienst, waarbij veel familie en vrienden aanwezig waren. Daar waren we erg blij mee! De kinderen kregen speciaal een zegen mee van de kinderleiding; zo was het ook voor hen een heel bijzonder moment. We voelen ons erg gezegend met een gemeente die zegenend en biddend achter ons staat. Tegelijk was het ook een moeilijk moment omdat we al die lieve mensen voor het laatst zagen voordat we gingen vertrekken. Gelukkig kregen we Eriki mee, een hele lieve handpop, die gelijk in de auto zijn gave van troosten in praktijk mocht brengen.

gepland. Bert uit ons TFT zou samen met een kennis en neef hadden mogen lenen. Maar die bewuste geblokkeerd te zijn, dat eerst gerepareerd moest herholpen worden en dankzij de vele hulp die we bij de rieën vol en konden Bert en Harry vertrekken. Een uurtje later gingen we zelf ook als gezin met onze 'nieuwe' Hongaarse auto. Deze had Hessel de week ervoor net gekocht samen met zijn broer; ook had hij in die week een huurhuis kunnen regelen. Na een overnachting in Tjechië kwamen we dinsdag in Debrecen aan, waar 's avonds ook de vrachtauto arriveerde. Samen met hulp die Imre Koszta had geregeld leegden we de vrachtauto weer. Bert en Harry hielpen ons nog een dag extra met het installeren, waarna zij donderdag weer vertrokken. Toen waren we echt verhuisd: we woonden in

Debrecen!

Inburgeren

Het inburgeren in een stad en in een land met een totaal andere taal is zoals we al verwacht hadden nog best een klus; alleen al het boodschappen doen bij de supermarkt; of het ontdekken van bepaalde regels in het verkeer; of het regelen van de juiste papieren waarvoor je bij allerlei verschillende loketten moet zijn. Wanneer je zegt dat je geen Hongaars spreekt (één van de eerste zinnestukjes die we leerden) durven mensen je niet verder aan te spreken. Wanneer je echter zegt dat je een klein beetje Hongaars spreekt, beginnen ze een heel verhaal tegen je te houden alsof je een volwaardig taalkundige bent... Verder hebben we al ontdekt dat financiën hier vaak contant geregeld worden en er een hele bonnetjes-cultuur bestaat (met alle verleiding tot gesjoemel daarin); we kregen er zelfs ééntje handgeschreven toen we een ijsje kochten tijdens een fietsverken-tocht door de stad.

Dat fietsen is hier niet zo'n goed idee; tenzij je een ruige ATB hebt met 21 versnellingen, vanwege de staat van de wegen (fietspaden zijn er nauwelijks). Als je hier fietsen ziet, dan zijn het ook meestal terreinfietsen, zelfs met een fietsstoeltje achterop...

School

Aan het eind van onze eerste week hebben we gekeken bij de school voor Gerrit en Lea, de week daarna zouden ze daar al beginnen. Dat betekende om kwart over zes opstaan omdat de school om acht uur begint. Er zijn twee leerkrachten op school die Nederlands spreken; één van hen is de juf van Gerrit, dus die heeft daar geluk mee. Lea's juf spreekt Hongaars tegen haar en dat is voor Lea nog niet altijd makkelijk. De eerste dagen waren best pittig voor hen, maar gaandeweg leerden ze hun weg een beetje vinden en te communiceren met handen en voeten en met hun eerste woordjes Hongaars. Ze hebben inmiddels al een paar vriendjes en vinden het leuk om naar school te gaan. Voor Febe en Christy hebben we een kleuterschool gezocht in het centrum; dat kunnen we op de fiets af. Die gaan binnenkort voor het eerst naar school. Voor hen was het goed dat ze de eerste weken lekker even thuis konden zijn, in de tuin konden spelen met de buurkinderen en zo een beetje acclimatiseren. Het niet goed kunnen communiceren in de eerste periode blijft een lastig punt (zeg maar: een gebedspunt!), zeker ook voor de kinderen, waar we gewoon doorheen zullen moeten. Maar we geloven dat het gaat lukken en dat tussen andere kinderen op school zitten voor de kinderen de beste manier is om zich de taal eigen te maken.

Taal

Prisca heeft haar taallessen met behulp van haar Skype-lerares in Nederland weer opgepakt (internet werkt hier gelukkig ook prima!). Hessel gaat binnenkort opnieuw een cursus volgen bij de Debrecen Universiteit. Taalstudie is naast het inburgeren voor ons de eerste prioriteit in deze eerste tijd. Dat zijn eenvoudigweg de eerste voorwaarden om op een goede manier en effectief aan de slag te kunnen gaan in het zendingswerk. Hoeveel tijd dat in beslag gaat nemen, is nu nog niet te overzien. Misschien wel aardig om via b.v. Google Translate eens wat te laten vertalen in het Hongaars; en dan proberen voor te stellen dat je het alledaagse leven in die taal moet gaan uitdrukken. Dat geeft een beetje een idee van waar we voor staan. Hongaren zelf zeggen dat we later in de hemel Hongaars zullen spreken, omdat je de eeuwigheid nodig hebt om het te leren... maar wij hopen dat het ons - met Gods hulp - iets sneller lukt! :-)

Colofon

Hessel en Prisca Keuter
Gerrit, Lea, Febe en Christy
Mikepérsi utca 7d
4030 Debrecen
Hongarije
E-mail: hp.keuter@gmail.com of prisca.keuter@gmail.com

Giften zijn welkom op rek.nr. 1237.86.940
t.n.v. Chr. geref. kerk Zuidlaren **o.v.v. familie Keuter.**

Contactpersoon
Janny Huizenga, tft@familiekeuter.nl

ThuisFrontTeam:

ThuisFrontTeam

Na een bijzondere uitzenddienst heeft het hele TFT geholpen bij de verhuizing naar Hongarije en vele zaken die daar omheen nodig waren. Het was bijzonder om, na ruim anderhalf jaar toeleven naar dit moment, daadwerkelijk Hessel en Prisca en de kinderen uit te zwaaien. Natuurlijk is het idee nu nog wat onwerkelijk, hoewel het intensieve contact ervoor zorgt dat we steeds meer beseffen dat hun leven nu in Hongarije is en hoe dat er uit ziet. Ook hebben we inmiddels de eerste vergadering gehad zonder Hessel en Prisca.

Regelmatig maak ik samen met Hessel en Prisca een gebedsmail, een e-mail waarin een aantal praktische punten toegelicht worden die op dat moment gebed nodig hebben. Bidden blijkt keer op keer een van de belangrijkste dingen die de achterban van een zending kan doen. Wil je graag meebidden voor Hessel en Prisca en de kinderen, dan kan je dit aangeven

via lentelelie@gmail.com.

Veel zegen, namens het TFT,
Suzanne